

Bortom människan

Något som ringt i mitt hjärta det senaste, är ett citat från Kevin Prosch;

- *The mercy you don't give, is the mercy you don't get.* Fritt översatt betyder det; Ger du inte barmhärtighet får du inte ta emot barmhärtighet. Tyvärr ser jag ibland kristna som är väldigt dömande och kärlekslösa. De skrämmer bort sökande människor istället för att dra dem till sig. Ofta på grund av att de inte vet hur de skall relatera till människor som inte är ”färdiga kristna”, för de har inga naturliga kontakter utanför kyrkans väggar. För ett tag sen blev jag själv bemött på det sättet i ett kristet sammanhang. En kristen ”broder” som jag aldrig hade träffat förut kom fram till mig och synade mig uppifrån och ner och sa lite spydigt,

- Hur länge har du varit frälst då? Han tyckte nog inte att jag såg tillräckligt helig ut. Jag svarade honom och frågade honom samma sak. Detta var ju ingen match för mig. Visst kände jag mig lite kränkt, men framförallt upprörd för jag hade med mig en alldeles nykristen vän. Tänk om han hade blivit behandlad på det viset. Det hade kunnat bli hans fall.

I början av min kristna vandring var jag engagerad i en kyrka, där vi ungdomar var ute och vittnade på stan. Vi vann flera unga människor till Guds rike. De flesta hade inte satt sin fot i en kyrka tidigare och såg inte speciellt kristna ut. Deras kläder var svarta och fulla av nitar och de hade ringar i både öron och näsa. Kyrktrappan blev deras rökruta och språket var inte alltid rumsrent. Förändringen hade inte börjat på utsidan men däremot hade de fått uppleva Guds kärlek på insidan och var förälskade i Jesus av hela sitt hjärta. En sakta förvandling höll på att ske. Gud har tålamod att vänta in oss. Han ser bortom det yttre och vår ofullständighet, till vårt hjärta och det Han har skapat oss att vara.

Tyvärr hade inte församlingen detta tålamod och seende. Det resulterade i att de nyfrälsta ungdomarna hade svårt att finna sig tillrätta. De kände sig hela tiden dömda och utanför. Sakta men säkert gled de tillbaka ut i världen. Barmhärtighet saknades! Detta gjorde mig väldigt illa och jag bestämde mig för att aldrig döma en människa på grund av det yttre, eller ge upp för att inte förvandlingen i en människas liv går så fort som man själv vill. Jag blev genast provad på detta.

När jag träffade Ola, min man var han inte frälst. Efter några månader kom han till tro på Jesus, men fick inte uppleva samma radikala omvändelse som jag hade gjort. Jag blev otålig och försökte påskynda processen, men det resulterade i att det gick ännu långsammare när han kände sig pressad. Till slut fick Gud säga till mig på skarpen och sa,

- Jag har tålamod att vänta in Ola och det måste du också ha, annars står du ivägen för det jag vill göra i hans liv. Det ödmjukade mig betydligt. Ola började blomma ut när jag respekterade hans integritet och växtprocess. Han är en underbart mogen och andligt vis människa idag. Numera får jag daglig träning i detta eftersom jag jobbar med hemlösa och utslagna människor. För att kunna förmedla hopp och tro till dem måste jag se bortom den yttre människan.

Vi har mycket att lära oss från Jesus, hur Han mötte människor med kärlek och barmhärtighet Han satte sig aldrig över människor och skapade avstånd utan mötte dem där de befann sig och blev en nära och älskad vän till sökare och syndare. Han vill att vi skall behandla våra medmänniskor på samma sätt. *Det enda som skiljer en kristen människa och en ickekristen är Guds nåd.* Låt oss förmedla den frikostigt där vi går fram och se guldet och potentialen i de människor vi möter och ha tålamod med varandra.